

Even “*bijbuurten*” met... het kerkgebouw van Egchel, en van Koningslust

Het kerkgebouw van Egchel vertelt:

- “ In de jaren '20 van de vorige eeuw, hebben de mensen van Egchel behoefte aan een eigen parochiekerk. Het zou nog tot na de oorlog duren, voordat er een eigen rectoraat gesticht wordt.

Dat krijgt de naam: ‘Jacobus de Meerdere’. Dat is 1 van de apostelen (er zijn er 2 met de naam: Jacobus). Deze Jacobus, heeft zijn grafkerk in Sant`lago, in de Spaanse plaats Compostella. Wat: ‘sterren-veld’ betekent. Veel mensen, gaan tegenwoordig daar heen, op pelgrims wandel-of fietstocht.

Maar als kerk kreeg ik vooral ook deze naam, als eerbetoon aan kapelaan Jac. Naus. Die een belangrijke bijdrage leverde aan het Verzet. Deze kapelaan stierf in concentratiekamp Bergen-Belsen.

Ik ben geopend, in 1948. Eén keer, ben ik grootschalig gerestaureerd. In 1976. Toen is in mijn kelder ook een repetitie- en vergaderlokaal ingericht. En een dagkapel gebouwd. De Monumentenwacht heb ik periodiek op bezoek gehad. Op dit moment zou ik weer een groot onderhoud nodig hebben, vanwege lekkages.

Architect J. Franssen heeft mij ontworpen. Ik ben aan de rand van Egchel gebouwd. Toen met het oog, op een mogelijke uitbreiding van het dorp.

Ik ben een ‘zaal’kerk. Gemetseld in rode baksteen en “platvol” gevoegd. Ik beschik niet, over een toren. Op de vloer, liggen natuurstenen tegels. Mijn muren zijn van schoon metselwerk. Uitgevoerd met in de zijwanden, naast elkaar gelegen rondboog-vensters.

Tegen de muren, zijn Zweedse spanten zichtbaar. Waarmee de dakconstructie is gemaakt. Er is een rond ton-gewelf. Dat de hele ruimte overspant. Met stuc. Aan de weerszijden van het priesterkoor, heeft de muur ‘spaar-velden’.

Waarbij aan de linkerzijde het tabernakel is geplaatst. En aan de rechterzijde, een Maria-altaar. Mede doordat pilaren ontbreken, ontstaat een bescheiden, maar rustige ruimte. Die gekenmerkt wordt door veel natuurlijke lichtinval. En goed zicht.

Als kerk, lig ik langs een doorgaande weg aan de rand van het dorp. Links en rechts omringend door woonhuizen. Achter mij, ligt gemeenschapshuis 't Erf. Tegenover mij ligt, nu nog, een weiland. Om de hoek, is basisschool De Kemp gehuisvest.

Eén van mijn bakstenen muren, achter het altaar, is in 1951 beschilderd door Henri Schoonbrood. Twee groepen mensen, met kinderen. En boven het kruis, musicerende engelen. En de zon, de maan, de aarde en de sterren. De beelden bij de ingang, komen van atelier Sint Joris in Beesel. En zijn daar gemaakt aan het begin van de jaren vijftig.

Aan mijn linkerkant, ligt het kerkhof. Met een uniek karakter: alle begravenen, hebben in Egchel hetzelfde witte kruis als grafsteen. Vooral in de zomerperiode zorgt het kerkhof voor veel bekijks bij langfietsende toeristen.”

“Deze zondagmorgen, 19 april 2026, zijn mijn deuren gesloten.

En ben ik, geen kerk meer.”

Het kerkgebouw van Koningslust vertelt:

- “Pastoor Leonard de Koning, sticht in de negentiende eeuw een klooster: Huize Koningslust. Hierna worden in 1870 de St. Antoniuskapel en een opvanghuis voor psychiatrische zorg (later: Huize Savelberg, genoemd naar een priester uit Heerlen) gebouwd.

Ook omwonenden, volgen in deze kapel de H. Mis.

Dankzij deze twee stichtingen, ontstaat er een dorpsgemeenschap. En een verenigingsleven.

Omdat de kapel te klein wordt voor de groeiende bevolking, wordt in 1941 een parochie gesticht. Door de oorlog, duurt het tot 1947 voordat een rectoraat wordt opgericht.

Onder pater Mulleners wordt uiteindelijk overgegaan tot de bouw van mij, als kerk.

Ik ben ontworpen door de architecten H. de Bruyn en F. Stoks. Op 1 oktober 1955, ben ik als ‘Onbevlekt Hart van Maria’ in gebruik genomen. Deze naam, heeft te maken met Fatima. In de Eerste Wereldoorlog, vertelde Maria aan 3 hele jonge herdertjes uit 1 familie, over het gevaar van een Tweede Wereldoorlog; en mogelijk een Derde. Met, veel gevolgen voor de mensen.

Als kerk, heb ik een ‘zadel’dak. Met overstekende bakgoten, op “klossen”. Op het dak liggen blauwe, Hollandse pannen. Mijn muren zijn opgetrokken, in ‘wild’ verband. Waarbij het sier-metselwerk in grijs-gele steen is uitgevoerd. Het midden wordt van de zijbeuken gescheiden, door ‘schi’bogen op betonnen pilaren. De vloer is bedekt, met tegels. En mijn muren zijn opgetrokken in kalkzandsteen. In ‘Vlaams’ verband. Er is een ‘trog’gewelf, op moer-balken. Mijn buitenmuren hebben rondboog-vensters.

Bij mijn bouw in 1955, lag ik nog zonder omringende bebouwing in het landschap. In de loop van de tijd heeft zich een complete kern, rond mij gevormd.

Tegenwoordig sta ik in het centrum van het dorp, met schuin achter mij de basisschool van Koningslust, de ‘Avonturier’. Het vorige gebouw van de school,

is een paar jaar geleden al herbestemd, tot appartementen. De school deelt nu hetzelfde gebouw, met Dorpsgemeenschapshuis 'de Sprunk' met in het midden de Sporthal, en de DorpsOntmoeting.

Ik heb een kleine toren. Maar die is goed waarneembaar. Ook van afstand.

De 12 apostelbeeldjes op het priesterkoor, bij het tabernakel, komen al het voormalige klooster van Maasbree.

De wijwatersbakken bij de ingang, komen van Atelier Sint Joris in Beesel."

"Gister, zaterdagavond 18 april 2026, zijn mijn deuren gesloten.

En ben ik, geen kerk meer."

KONINGSLUST